

ANTONIO - TRADE

d.o.o. za proizvodnju i trgovinu poljoprivrednim
repromaterijalom, export - import - Split - Hrvatska
21000 SPLIT, Brnik 5 • tel. centrala: (021) 453-351
Email: tajnica@antonio-trade.hr

TRGOVAČKOM SUDU

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
SPLIT

U SPLITU

IZ RUKE

Preko pošte

ZA

13 -05- 2022

predano za poštu obično-prep. dne. 20

POŠTA R

broj primjeraka 3 priloga 3

taksirano KN POTPIS

VISOKI TRGOVAČKI SUD

U ZAGREBU

ŽALBA

Protiv rješenja 1St-451/2013-591 od 05.05.2022. god.

3X

Pod navedenim sudskim oznakama doneseno je rješenje kojim je odbijen zahtjev za sazivanje skupštine vjerovnika stečajnog dužnika CIGLANA d.d. u stečaju (nastavno: Rješenje).

Rješenje je samo (za sada) posljednji dio u kontinuitetu sudskih odluka na štetu žalitelja, koje odluke su protivne i materijalnom pravu i pravilima postupka i uz znatan dio pogrešnog činjeničnog stanja, pa se ovim putem, pozivom na sve žalbene razloge, ulaže ova žalba protiv Rješenja sa prijedlogom isto preinačiti, podredno ukinuti uz jasne naputke glede daljnjeg postupanja.

Unaprijed se ispričavajući, žalitelj je potpuno siguran kako ova žalba MORA sadržavati i elemente koji *prima facie* izgledaju kao da tu ne spadaju. Međutim, i te kao spadaju, što se jasno vidi kada se predmet sagleda u svojoj cjelovitosti.

Dakle, žalitelj je pravni subjekt koji je u stečajnog dužnika uložio više od 15.000.000,00 Kn, od čega mu je značajan dio stečajni upravitelj, pod nadzorom i očito po nalogu (ili barem odobrenjem) stečajnog suca, odbio priznati, iako je *ab initio* bilo više nego jasno što će se u nastavku u parnici dogoditi. Željelo se postići i postiglo se da žalitelj nema većinu među vjerovnicima.

Tako se i dogodilo da se dogodi skupština vjerovnika i donese odluka o unovčenju imovine, uz gotovo nevjerovatnu, a potpuno protupravnu i po RH štetnu ulogu zamjenika državnog odvjetnika Jurice Jurača i/ili onoga tko mu je tako nešto naredio. Naime, stečaj je otvoren po prijedlogu zz stečajnog dužnika zadnji dan zakonskog roka blokade računa (TO JE ISTI ZZ PROTIV KOJEGA JE PODNESEN NIZ KAZNENIH PRIJAVA, KOJEMU SE PRIJETILO ZATVOROM AKO NE PREDLOŽI OTVARANJE STEČAJA), do kada se nije uspjelo otvoriti predstečajni postupak. A nije se uspjelo baš i samo radi istog suca i istog suda kao i u ovoj žalbi, koji je protupravno odbio prijedlog, što je kasnije pobijeno pred mjerodavnim sudom, ali je stečaj u međuvremenu već otvoren i isti sudac ga je uporno odbijao

obustaviti (AKO SE UTVRDI DA JE NEZAKONITO ODBIJEN PREDSTEČAJNI POSTUPAK, ZAR RAZUM NE NALAŽE DA SE STEČAJ OBUSTAVI I PREDSTEČAJNI POSTUPAK NASTAVI, ZAŠTO JE BITNO POSTOJI LI TAKVA IZRIČITA POSEBNA ODREDBA, VALJDA SE PRAVNE NORME MORAJU TUMAČITI CILINO).

PRILOG: odluka o predstečajnoj nagodbi

Istodobno se nije dovodilo u pitanje ni glasovanje u ime RH (iako je bilo unaprijed jasno da će stečajni dužnik u parnici u tome uspjeti) niti glasovanje u ime HIPPO BANK i trgovačkog društva REDIVIVA d.o.o., iako je i tu bilo potpuno jasno da tražbine ili uopće ne postoje ili su minimalne u odnosu na prijavljene i (stvarnopravno) osigurane. VJEROJATNO U SUDSKOJ PRAKSI NE POSTOJI SLUČAJ DA ISTI ZAMJENIK ZZ RH, UREDNO NA PLAĆI RH, GLASUJE U PREDSTEČAJNOM POSTUPKU PROTIV PRIJEDLOGA OVOG ŽALITELJA KOJI JE ZA RH OSIGURAVAO PUNU NAPLATU, A ZA PRIJEDLOG KOJI RH NE OSIGURAVA NIŠTA).

Sada je očito već barem malo jasnije kako se stvarao ZAČARANI PROTUPRAVNI KRUG I/ILI MREŽA, vrijeme će pokazati i zašto i tko je tu odgovoran. Izvršitelji su stečajni sudac i stečajni upravitelj, korisnici su oni koji su imali interes u otvaranju stečaja protiv stečajnog dužnika, a posebno trgovačko društvo koje je protupravno dobilo koncesiju na lokaciji na kojoj je koncesiju imao stečajni dužnik kojemu se protupravno i neistinito koncesija uskraćivala zbog dugova koji ne postoje, a onda se radi tih istih dugova otvorio stečaj i onda je i stečaj postao razlog zbog kojeg nije moguće dati koncesiju. Sve zajedno stvarno djeluje kafkijanski, ali i jako podjeća na Kafku i Proces.

Nije upitno da se u međuvremenu periodično oglašavala prodaja na koju se nitko nije javljao, ali sudac je dnevno (posebno kao zamjenik predsjednice suda) uključen u sva zbivanja na sudu, zna da su se uslijed određenih presuda brojčani odnosi kod glasovanja mijenjali, zna dosta čudnu hrvatsku povijest banke koja je stečajni stvarnopravni vjerovnik, zna da se u jednom od ključnih sudskih postupaka za ovaj stečaj (pokrenut prije otvaranja stečaja) pred istim sudom godinama ne može doći do ročišta, a unatoč dva gotovo identična vještva (oba utvrđuju veliku preplatu stečajnog dužnika) sudac određuje treće, zna da su gradske vlasti u Sinju konačno odlučile prihvatiti izmjenu GUP-a i time deseterostruko povećale vrijednost zemljišta. Naravno da je sudac samostalan u radu i odlučivanju, ali zar nije i ovo kafkijanski.

Žalitelj se obratio banci, pregovori su započeti da bi usred tih pregovora žalitelj saznao da je banka (očito zlonamjerno) prodala svoju tražbinu trećem. Naravno da sa svojim može raditi što hoće, ali ako se pokaže da je bila dio Kafke, stvari se ipak mijenjaju i dobivaju svoj kazneni aspekt.

Vraćajući se na stečajnog suca kao ključnu figuru ovog postupka, kako dobronamjerno shvatiti ignoriranje niza dostupnih činjenica i prihvaćanje prodaje za minimalan iznos pri postojanju načela prema kojemu se stečaj vodi radi što većeg i što boljeg namirenja vjerovnika (ne jednog, nego svih). Zašto odjednom žurba i prodaja (i ignoriranje niza dopisa samo ovog vjerovnika koji upozorava na sve te činjenice).

Čemu na kraju stvarno cinično navođenje (...kako je u međuvremenu rješenje postalo pravomoćno...) onog što ne zasluhuje isticanje, uz istodobno prešućivanje ključnog – je li sudac znao za sve na što ga je upozoravao i ovaj žalitelj, je li uložio pažnju dobrog stručnjaka ili nije, zašto mu se odjednom počelo tako žuriti da je iznimno učinkovito iskoristio sve zakonske mogućnosti i održao javnu dražbu, zašto nije u skladu sa zakonom i svojom ulogom zamjenika predsjednice osigurao da se ne događaju višegodišnji zastoji u suđenjima, zašto nije stečajnom upravitelju koji je njegov odabir i odgovornost dao odgovarajuće naputke, umjesto da mu je podržavao osporavanje izvjesnih tražbina i

neosporavanje onih očito spornih odnosno nepostojećih, **ZAŠTO JE SVOJIM POSTUPANJEM UZROKOVAO ISHOD U KOJEMU RH ZA SVOJU TRAŽBINU DOBIJA NULA KUNA, A ODBIO JE NIZ INICIJATIVA KOJE SU SVIM VJEROVNICIMA (PA I RH) NUDILE I JAMČILE DALEKO VIŠE.**

Jasno je da na ovoj žalbi pravna borba žalitelj neće prestati, zato bi bilo dobro već sada raščistiti mnogo toga što će se inače raščićavati u postupku odgovornosti države za nezakoniti rad sudova i sudaca i državnih odvjetnika. Kao što nije dopušteno prejudicirati pozitivan ishod tužbe, još manje je dopušteno tu mogućnost kao takvu općenito minorizirati.

Skupština vjerovnika ima pravo raspravljati o bilo čemu što se tih vjerovnika tiče, nitko ih u tome smije sprječavati, konačno da je drukčije točka dnevnog reda RAZNO bi bila zabranjena. Nije i ne može biti isključeno ni raspraviti o prodaji i dosudi, jer u protivnom bi se ti vjerovnici ograničavali u svojim Ustavom i zakonom zajamčenim pravima. Najnevjerovatnije je to što se radi o sucu koji je odbijao dopustiti prijeboj objašnjavajući to očito čudnim i mutnim okolnostima uslijed kojih nije došlo do uknjižbe promjene. Ne možemo vjerovati da sudac ne zna čitati podatke iz zemljišne knjige, ali smo zato potpuno sigurni da njegov navod iz odbijanja prijeboja ima veliku težinu i stvarno jako podupire žaliteljev osjećaj da sa ovim stečajnim postupkom i ovom prodajom ništa nije u redu.

Radi navedenoga je predloženo kao uvodno.

Irena Juradin , direktor

 ANTONIO - TRADE
d.o.o. 1
21000 SPLIT, Brnik 5